ॐ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

श्रीनारायणकवचम् ।

तथा

श्रीहनुमत्स्तोत्रं समन्त्रम् ।

છપાવી પ્રકટ કર્ત્તા.

કલ્યાણદાસ ત્રિભોવનદાસ.

મુંબઈ નિર્ણયસાગર પ્રેસ.

સંવત્ ૧૯૭૯, સન્ ૧૯૨૩.

કીંમત રૂ. ૦-૨-૦.

Printed by Ramchandra Yesu Shedge at the
Nirnaya-Sagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay.

Published by Kalyandas Tribhovandas Sandhurst
Road, Mashruwala Kanji Mansion, Bombay.

श्रीनारायणकवचः ।

विश्वरूप उवाच ।

धौताङ्घ्रिपाणिराचम्य सपवित्र उदङ्मुखः ।
कृतस्वाङ्गकरन्यासो मन्त्राभ्यां वाग्यतः शुचिः ॥
दैवभूतात्मकर्मभ्यो नारायणमयः स्वयम् ।
नारायणमयं वर्म सन्नह्येद्भय आगते ॥ ४-५ ॥

વિશ્વરૂપ કહેછે—જ્યારે કોઇને આધ્યાત્મિક આધિભૌતિક અને આધિદૈવિક ક્રિયાઓથકી ભય સમીપમાં આવવાનો થાય ત્યારે તેણે સ્નાનાદિકથી શુદ્ધ થઈ, નારાયણ કવચ ધારવા નિમિત્તે હાથ પગને ધોઇ, દર્ભની પવિત્રી હાથમાં ધારણ કરી, ઉત્તરદિશા તરફ મુખ રાખી બેસી, ત્રણવાર આચમન કરી, શિખાબંધન કરી, વાણીને નિયમમાં રાખી અષ્ટાક્ષર, દ્વાદશાક્ષર અને ષડક્ષર મંત્રથી અંગન્યાસ અને કરન્યાસ કરી, નારાયણના ધ્યાનપરાયણ થઇ, નારાયણમય (નારાયણને વિશેષતઃ પ્રતિપાદન કરનારૂં અથવા નારાયણથકી ઉપદેશ ક્રમથી આવેલું)

વર્મ (કવચ) તે ધારણ કરવું. એટલે તેનો જપ કરવો. ૪-૫.

पादयोर्जानुनोरूर्वोरुदरे हृद्यथोरसि ।
मुखे शिरस्यानुपूर्व्यादोंकारादीनि विन्यसेत् ॥
ॐ नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ॥ ६ ॥

હવે અંગન્યાસ અને કરન્યાસ કહેછે—"**ॐ नमो नारायणाय**" આ-અષ્ટાક્ષર મંત્રના ॐકારાદિ પ્રત્યેક અક્ષરો જેવી રીતે પ્રણવથી સંપુટિત થાય તેવી રીતે કરીને અક્ષરના અનુક્રમે બે પાદ, બે ગોઠણ, બે સાથળ, ઉદર, હૃદય, વક્ષઃસ્થળ, મુખ અને મસ્તક એમ આઠ અંગમાં ન્યાસ કરવા, અથવા વિપરીતપણે એટલે મસ્તકને આરંભીને પાદપર્યન્ત ન્યાસ કરવા એટલે ઉત્પત્તિ ન્યાસ અને સંહાર ન્યાસ કરવા.

યદ્યપિ આ સ્થલે ઋષિ, છન્દ, દેવતા તથા વિનિયોગ કહ્યો નથી તથાપિ તે એવી રીતે જાણવો કે-પ્રથમ "**अद्य**" ઇત્યાદિ બોલીને "**अस्य श्रीनारायण-वर्ममन्त्रस्य विश्वरूप ऋषिः**" આ નારાયણ કવચ મંત્રના રૂષિ વિશ્વરૂપ છે "**त्रिष्टुबनुष्टुभौ छन्दसी**"

ત્રિષ્ટુપ્ અને અનુષ્ટુપ્ એ છન્દ છે "**श्रीनारायणो देवता**" શ્રીનારાયણ દેવતા છે "**मम श्रीनारायणप्रीतिपूर्वकं सकलोपद्रवशान्त्यर्थं नारायणवर्मजपे विनियोगः**" મારામાં શ્રીનારાયણની પ્રીતિ થવા પૂર્વક સમગ્ર ઉપદ્રવની શાંતિ માટે નારાયણ કવચના જપમાં વિનિયોગ છે. આવો સંકલ્પ કરીને પછી ન્યાસ કરવા.

અષ્ટાક્ષરમંત્રના અક્ષરોને કેવી રીતે પ્રણવ સંપુટિત કરવા તો— **ॐ ॐ ॐ पादयोः। ॐ नं ॐ जानुनोः। ॐ मों ॐ ऊर्वोः। ॐ नां ॐ उदरे। ॐ रां ॐ हृदि। ॐ यं ॐ उरसि। ॐ णां ॐ मुखे। ॐ यं ॐ शिरसि।** આના વિપર્યય પક્ષમાં— **ॐ ॐ ॐ शिरसि। ॐ नं ॐ मुखे। ॐ मों ॐ उरसि। ॐ नां ॐ हृदि। ॐ रां ॐ उदरे। ॐ यं ॐ ऊर्वोः। ॐ णां ॐ जानुनोः। ॐ यं ॐ पादयोः।** આ—અષ્ટાક્ષર ન્યાસ કહ્યા છે. ૬

करन्यासं ततः कुर्याद्द्वादशाक्षरविद्यया।
प्रणवादि यकारान्तमङ्गुल्यङ्गुष्ठपर्वसु ॥ ७ ॥

અષ્ટાક્ષર ન્યાસ કર્યા પછી "ॐ नमो भगवते

वासुदेवाय" આ-દ્વાદશાક્ષર મંત્રથી પ્રણવને આરં-ભીને યકાર પર્યન્ત આંગળીઓ અને અંગુષ્ઠના પર્વમાં કરન્યાસ કરવા. એટલે પ્રત્યેક અક્ષરને પ્રણવથી સંપુ-ટિત કરીને દક્ષિણ હાથની તર્જની અંગુળીને આરં-ભીને વામ હાથની તર્જની આંગળી પર્યંત આંગ-ળીયોમાં અને બાકી રહેલા ચાર અક્ષરને બે અંગુ-ઠાના આદિ અંત પર્વમાં ન્યાસ કરવા. તેનો પ્રકાર એવો છે કે—ॐ ॐ ॐ दक्षिणकरतर्जन्याम् । ॐ नं ॐ दक्षिणकरमध्यमायाम् । ॐ मों ॐ दक्षिणकरा-नामिकायाम् । ॐ भं ॐ दक्षिणकरकनिष्ठिकायाम् । ॐ गं ॐ वामकरकनिष्ठिकायाम् । ॐ वं ॐ वामक-रानामिकायाम् । ॐ तें ॐ वामकरमध्यमायाम् । ॐ वां ॐ वामकरतर्जन्याम् । ॐ सु ॐ वामकराङ्गुष्ठाग्र-पर्वणि । ॐ दें ॐ वामकराङ्गुष्ठान्तपर्वणि ॐ वां ॐ दक्षिणकराङ्गुष्ठाग्रपर्वणि ॐ यं ॐ दक्षिणकराङ्गुष्ठान्तप-र्वणि ॥ ७ ॥

न्यसेद्धृदय ॐकारं विकारमनु मूर्धनि ।
षकारं तु भ्रुवोर्मध्ये णकारं शिखया दिशेत् ॥
वेकारं नेत्रयोर्युञ्ज्यान्नकारं सर्वसन्धिषु ।

मकारमस्त्रमुद्दिश्य मन्त्रमूर्तिर्भवेद्बुधः ।

सविसर्गं फडन्तं तु सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत् ॥ ८-९ ॥

ત્યાર પછી "**ॐ विष्णवे नमः**" આ–મંત્રથી અં-ગન્યાસ કરવો. તેમાં ॐકારનો હૃદયમાં ન્યાસ કરવો. વિકારનો મસ્તકમાં ન્યાસ કરવો, ષકારનો ભ્રુકુ-ટીના મધ્યમાં ન્યાસ કરવો, ણકારનો શિખામાં ન્યાસ કરવો. વેકારનો નેત્રોમાં ન્યાસ કરવો, નકા-રનો સર્વ સંધિઓમાં ન્યાસ કરવો અને મકારનો "**मः अस्त्राय फट्**' એમ કહીને સર્વ દિશાઓમાં ન્યાસ કરવો એટલે દિગ્બંધન કરવું. આ પ્રમાણે કરવાથી બુધ પુરૂષ મંત્રમૂર્ત્તિ થાયછે એટલે મંત્રમયદેહ-વાલો થાયછે.

આ–મંત્રના અક્ષરોને પ્રણવ સંપુટિત એવી રીતે કરવા કે—**ॐ ॐ ॐ हृदये । ॐ विं ॐ मूर्धनि । ॐ षं ॐ भ्रुवोर्मध्ये । ॐ णं ॐ शिखायाम् । ॐ वें ॐ नेत्रयोः । ॐ नं ॐ सर्वसन्धिषु । ॐ मः ॐ अ-स्त्राय फट् इति दिग्बन्धे न्यसेत् ।**

"**नारायण ! त्रिलोकेश ! सर्वदुःखविमर्दन ! । सर्वो-पद्रवशान्त्यर्थं त्वदीयं वर्म धारये**"–ત્રણ મંત્રથી ન્યાસ

કર્યા પછી એવો સંકલ્પ કરે કે– હે નારાયણ! હે ત્રિલોકેશ! હે સર્વદુઃખવિમર્દન! સર્વ ઉપદ્રવની શાંતિ માટે તમારૂં વર્મ (કવચ) હું ધારણ કરૂંછું. ૮–૯

ॐ विष्णवे नमः इति मन्त्रः ।

आत्मानं परमं ध्यायेद्ध्येयं षट्शक्तिभिर्युतम् ।
विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिमं मन्त्रमुदाहरेत् ॥ १० ॥

ત્યાર પછી જેવા વિગ્રહવિશિષ્ટ ભગવાનના ધ્યાનથી પોતાનું મન પ્રસન્ન થાય તેવા અને જ્ઞાન, શક્તિ, બળ, ઐશ્વર્ય, વીર્ય અને તેજરૂપ છ શક્તિઓએ યુક્ત એવા પરમાત્માનું પ્રથમ ધ્યાન કરે. ત્યાર પછી વિદ્યા (જ્ઞાન) તેજ (પ્રભાવ) અને તપ (સત્કર્મ) ના આશ્રયરૂપ એવા વક્ષ્યમાણ 'શ્રીનારાયણકવચ' એ નામના મંત્રનું ઉચ્ચારણ કરે. સર્વ પ્રકારનું જ્ઞાન, તેજ અને તપ આ મંત્રને આધીન છે. ૧૦

ॐ हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षां न्यस्ताङ्घ्रि-
पद्मः पतगेन्द्रपृष्ठे । दरारिचर्मासिगदेषुचा-
पपाशान् दधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः ॥ ११ ॥

ॐ શ્રીહરિ ભગવાન્ મારી સર્વથકી રક્ષા કરો.

જે શ્રીહરિ ગરૂડના પૃષ્ઠ પ્રદેશ ઉપર ચરણકમલને ધારણ કરનારા, આઠ હાથમાં શંખ, ચક્ર, ઢાલ, તરવાર, ગદા, બાણ, ધનુષ્ અને પાશને ધારણ કરનારા, અણિમાદિ અષ્ટ સિદ્ધિઓ અથવા અપહતપાપ્મત્વાદિ આઠ ગુણોવાલા અને અષ્ટ બાહુવાલા છે. ૧૧

जलेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्तिर्यादोगणेभ्यो वरुणस्य पाशात् । स्थलेषु मायावटुवामनोऽव्यात्त्रिविक्रमः खेऽवतु विश्वरूपः ॥ १२ ॥

મત્સ્ય મૂર્ત્તિધારી ભગવાન્ દુષ્ટ જળચરોના વિરોધી છે માટે તે વરૂણના જળજંતુરૂપ પાશથી મારી જળમાં રક્ષા કરો. નિર્જળ પ્રદેશમાં માયાથી (પોતાના સંકલ્પથીજ) બટુ વામનરૂપે થયેલા વામનજી ભગવાન્ મારૂં રક્ષણ કરો, કેમકે વામનજી માયાથી બટુક બનેલા હોવાથી તેમનામાં સ્થળ ઉપરના દુષ્ટોનું શાસ્તાપણું સંભવેછે. આકાશમાં ત્રિવિક્રમ વિશ્વરૂપ ભગવાન્ મારી રક્ષા કરો, કેમકે વિશ્વરૂપ ત્રિવિક્રમ ભગવાન્ આકાશાદિમાં વિચરનારા દુષ્ટોના શિક્ષક છે.૧૨

दुर्गेष्वटव्याजिमुखादिषु प्रभुः पायान्नृसिंहोऽ-
सुरयूथपारिः । विमुञ्चतो यस्य महाट्टहासं
दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः ॥ १३ ॥

અસુર સેના નાયકોના શત્રુ પ્રભુ એવા નૃસિંહ ભગવાન્ રણુવગડામાં તથા સંગ્રામાદિક સંકટ સ્થાનોમાં મારી રક્ષા કરો, કેમકે જે નૃસિંહજીના ખડખડાટ હાસથી દિશાઓ ગાજી ઉઠી હતી અને અસુર સ્રીઓના ગર્ભો સ્રવી ગયા હતા માટે તે નૃસિંહ ભગવાન્ પોતાના ભક્તોના વિરોધિનો નાશ કરવાના સ્વભાવવાલા છે. ૧૩

रक्षत्वसौ माऽध्वनि यज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नी-
तधरो वराहः । रामोऽद्रिकूटेष्वथ विप्रवासे
सलक्ष्मणोऽव्याद्भरताग्रजो माम् ॥ १४ ॥

પોતાની દાઢવડે પાતાલમાંથી પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર કરનારા યજ્ઞમૂર્ત્તિ વરાહમૂર્ત્તિ ધારી ભગવાન્ મારી માર્ગમાં રક્ષા કરો, કેમકે પોતાના માર્ગમાં અભિમુખ આવેલા દુષ્કર્મી હિરણ્યાક્ષનો વરાહ ભગવાને નાશ કર્યો હતો. જમદગ્નિના પુત્ર પરશુરામ ભગ-

વાન્ પર્વતના શિખરોમાં સમગ્રપણે મારી રક્ષા કરો, કેમકે પર્વતના શિખરોમાં સંતાઇને રહેલા દુષ્કર્મી રાજાઓનો તેમણે નાશ કર્યો હતો. ભરતના મોટા ભાઈરામચંદ્ર ભગવાન્ તથા લક્ષ્મણજી મારી પ્રવાસમાં રક્ષા કરો, કેમકે જન્મમરણાદિ ક્લેશને હરનારૂં નામ જેનું છે અને દેશાન્તરમાં રહેલા રાવણાદિ દુષ્કર્મીઓનો નાશ કરનારા એવા રામચંદ્ર ભગવાનનુંજ પ્રવાસ રક્ષણમાં સમર્થપણું છે. ૧૪

मामुग्रधर्मादखिलात्प्रमादान्नारायणः पातु
नरश्च हासात् । दत्तस्त्वयोगादथ योगनाथः
पायाद्गुणेशः कपिलः कर्मबन्धात् ॥ १५ ॥

અભિચારાદિક ઉગ્રધર્મથી અને સમગ્ર પ્રમાદથી નારાયણ ભગવાન્ મારી રક્ષા કરો, કેમકે જેના તપના અતિશયથી શંકા પામેલા ઇન્દ્રના પ્રેરવાથી કામાદિકે કરેલા અભિચાર કર્મરૂપ અપચારમાં અપ્રમાદપણાનું વર્ત્તન મૂર્ત્તિપુત્ર એક નારાયણને વિષેજ હતું. પૂર્વોક્ત સામર્થ્યવાલા નર ભગવાન્ પણ ઉન્માદથી થતા ગર્વથી મારી રક્ષા કરો. યોગના સ્વામી દત્તાત્રેય ભગવાન્ અયોગથી (નારાયણના સ્મરણા-

દિકમાં વિકલ્પ કરાવનારો જે યોગવિરોધી વર્ગ છે તેનાથી અથવા યોગભ્રંશથી) મારૂં રક્ષણ કરો, કેમકે ચોવીશ ગુરૂ બતાવવા પૂર્વક યોગ વિરોધિઓનો ત્યાગ કરનારા પોતે દત્તાત્રેય ભગવાન્ હતા. ગુણના સ્વામી કપિલદેવ ભગવાન્ કર્મબંધનથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે તે પોતેજ જ્ઞાન આપીને કર્મબંધન ટાલવામાં પ્રવૃત્ત થયા હતા. ૧૫

सनत्कुमारोऽवतु कामदेवाद्धयशीर्षा मां
पथि देवहेलनात् । देवर्षिवर्यः पुरुषार्चना-
न्तरात्कूर्मो हरिर्मां निरयादशेषात् ॥ १६ ॥

સનત્કુમાર ભગવાન્ કામદેવથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે તે પોતે અસ્પૃષ્ટકામ હતા. હયગ્રીવ ભગવાન્ માર્ગમાં જતાં દેવમંદિરને જોઇને તેમાં રહેલા દેવનાં દર્શન નમસ્કાર કર્યા વિના જવારૂપ દેવતાના અનાદરરૂપ અપરાધથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે તેમણેજ વેદના અપહારાદિકથી બ્રહ્માનો અનાદર કરનારા મધુકૈટભાદિકનો નાશ કર્યો હતો. દેવર્ષિવર્ય નારદજી ભગવાનના આરાધનમાં બત્રીશ અપરાધરૂપ જે અંતરાય છે તેનાથી રક્ષા કરો, કેમકે પોતે અવિચ્છિન્ન

१०५४

ભગવાનના આરાધનપરાયણ હતા. કૂર્માવતાર શ્રીહરિ ભગવાન્ સમગ્ર નરકથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે નીચે ડુબી જતા મંદરાચલનો ઉદ્ધાર કરનારા અને આશ્રિતોની પીડાને હરનારા એવા કૂર્મ ભગવાનને નરકથી ઉદ્ધાર કરવો તે કશી ગણતીમાં નથી. ૧૬

धन्वन्तरिर्भगवान् पात्वपथ्याद्द्वन्द्वाद्भयादृ-
षभो निर्जितात्मा । यज्ञश्च लोकादवताज्जना-
न्ताद्बलो गणात्क्रोधवशादहीन्द्रः ॥ १७ ॥

ધન્વંતરી ભગવાન્ શરીરમાં રોગજનક કુપથ્યથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે જેના નામસ્મરણમાત્રથી રોગમાત્રની નિવૃત્તિ થઈ જાયછે. જીતાત્મા ઋષભદેવ ભગવાન્ ક્ષુત્પિપાશા શીતોષ્ણાદિ દ્વન્દ્વથી થતા ભયથી રક્ષા કરો, કેમકે પોતે દ્વન્દ્વ સહિષ્ણુ છે તો પોતાના આશ્રિતોને તેથી રક્ષા કરવી તે કશી ગણતીમાં નથી. યજ્ઞાવતારી ભગવાન્ લોકાપવાદથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે "જે અશ્વમેધ કરેછે તે બ્રહ્મહત્યાદિ સર્વ પાપમાંથી મુક્ત થાયછે" એમ શ્રુતિમાં યજ્ઞથી સર્વ પાપનો નાશ કહ્યો છે તો પોતે તો યજ્ઞમૂર્ત્તિ

છે માટે જનાપવાદની નિવૃત્તિ કરવી તે કશી ગણુતીમાં નથી. બલભદ્ર ભગવાન્ મનુષ્ય તરફથી થતા ઉપદ્રવોમાંથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે તેમણે રૂકમીઆદિકે કરેલો ઉપદ્રવ સહન કર્યો ન હતો. ક્રોધવશ નામના સર્પગણુથી શેષ ભગવાન્ મારી રક્ષા કરો. કેમકે "જાતિનું સંગ્રહણ જાતિથીજ થાય" આવો ન્યાય હોવાથી સર્પ શરીર ધારણ કરનારા શેષ ભગવાનને સર્પગણો નિયામ્ય છે. ૧૭

द्वैपायनो भगवानप्रबोधाद्बुद्धस्तु पाषण्ड-
गणात्प्रमादात् । कल्किः कलेः कालमला-
त्प्रपातु धर्मावनायोरुकृतावतारः ॥ १८ ॥

સાક્ષાત્ વેદવ્યાસ ભગવાન્ અજ્ઞાનથકી મારી રક્ષા કરો, કેમકે વ્યાસનો અવતાર આત્માપરમાત્માના સ્વરૂપનો બોધ આપીને જનોનાં અજ્ઞાન ટાળવા માટે હતો. બુદ્ધ ભગવાન્ મોહજનક પાખંડગણુથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે બુદ્ધ ભગવાન્ પાખંડી સ્વરૂપ બતાવવા પૂર્વક તેમાંથી પોતાના જનોનું રક્ષણ કરવામાં સમર્થ હતા. ધર્મની રક્ષામાટે ઘણીવાર અવતાર ધારણ કરનારા કલ્કિ ભગવાન્ કાલના મલરૂપ

કલિયુગથી મારી રક્ષા કરો, કેમકે કાલના મલરૂપ કળિ-
ના દોષને હરવામાં કલ્કિ ભગવાન્ સમર્થ છે. ૧૮

मां केशवो गदया प्रातरव्याद्गोविन्द आस-
ङ्गव आत्तवेणुः । नारायणः प्राह्ण उदात्त-
शक्तिर्मध्यंदिने विष्णुररीन्द्रपाणिः ॥ १९ ॥

ગદાધારી કેશવ ભગવાન્ મારી પ્રાતઃકાળમાં રક્ષા કરો. હસ્તમાં વેણુને ધારણ કરનારા ગોવિંદ ભગવાન્ સંગવ કાળમાં (સૂર્યોદયપછી છ ઘડી કાળ પ્રાતઃકાળ કહેવાયછે ત્યારપછીનો છ ઘડી કાળ સંગવકાળ કહેવાયછે) મારી રક્ષા કરો. શક્તિ (સાંગ) ને ધારણ કરનારા નારાયણ ભગવાન્ પૂર્વાહ્ણ કાળમાં મારી રક્ષા કરો. ચક્રપાણિ વિષ્ણુ ભગવાન્ મધ્યાહ્ન કાળમાં મારી રક્ષા કરો. ૧૯

देवोऽपराह्णे मधुहोग्रधन्वा सायं त्रिधामाऽ
वतु माधवो माम् । दोषे हृषीकेश उतार्ध-
रात्रे निशीथ एकोऽवतु पद्मनाभः ॥ २० ॥

ઉગ્ર ધનુર્ધારી દેવ મધુસૂદન ભગવાન્ અપરાહ્ણ કાળમાં મારી રક્ષા કરો. ત્રણ ધામ (પોતાના તે-જનાં અભિવ્યક્તિનાં સ્થાન) જેનાં છે ("ગાયો, અભિ

અને બ્રાહ્મણ એ ત્રણ તેજનો ક્યારે પણ સ્પર્શ ન કરવો" એમ સ્મૃતિમાં કહ્યું છે.) એવા માધવ ભગવાન્ સાયંકાળમાં મારી રક્ષા કરો. હૃષીકેશ (ઇન્દ્રિયોના સ્વામી) એવા ભગવાન્ પ્રદોષ કાળમાં મારી રક્ષા કરો. પદ્મનાભ ભગવાન્ એકલાજ અર્ધરાત્રપર્યંતના કાળમાં અને નિશિથ કાળમાં મારી રક્ષા કરો.૨૦

श्रीवत्सधामाऽपररात्र ईशः प्रत्यूष ईशोऽ-
सिधरो जनार्दनः। दामोदरोऽव्यादनुसन्ध्यं
प्रभाते विश्वेश्वरो भगवान्कालमूर्तिः ॥२१॥

શ્રીવત્સનું ચિહ્ન જેને છે એવા લક્ષ્મીકાન્ત ભગવાન્ પાછલી રાત્રિમાં મારી રક્ષા કરો. તરવાર ધારણ કરનારા જનાર્દન ભગવાન્ અરૂણોદયના આરંભમાં મારી રક્ષા કરો. દામોદર ભગવાન્ સંધ્યા સમીપ કાળમાં મારી રક્ષા કરો. કાળમૂર્ત્તિ વિશ્વેશ્વર ભગવાન્ પ્રભાતમાં (સૂર્યોદય સમીપ સમયમાં) મારી રક્ષા કરો. ૨૧

चक्रं युगान्तानलतिग्मनेमि भ्रमत्समन्ता-
द्भगवत्प्रयुक्तम् । दन्दग्धि दन्दग्ध्यरिसैन्य-
माशु कक्षं यथा वातसखो हुताशः ॥२२॥

પ્રલય કાળના અગ્નિ સમાન તીક્ષ્ણ ધારા જેની છે એવા અને ભગવાને પ્રેરેલા એવા હે સુદર્શન ચક્ર ! ચારે તરફ ફરીને જેમ વાયુમિત્ર જેનો છે એવો અગ્નિ શુષ્ક તૃણસમૂહને બાળી નાંખેછે તેમજ મારા શત્રુના સૈન્યને તત્કાલ અતિશય વારંવાર બાળી નાંખ. ૨૨

गदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिङ्गे निष्पिण्ढि नि-
ष्पिण्ढ्यजितप्रियासि । कूष्माण्डवैनायकय-
क्षरक्षोभूतग्रहांश्चूर्णय चूर्णयारीन् ॥ २३ ॥

વજ્રના જેવા તીક્ષ્ણ સ્પર્શવાલા તણખાઓથી ભરેલી હે ગદે ! તું ભગવાનને અતિપ્રિય છું, હું પણ ભગવાનનો દાસ છું માટે તું (મને દુઃખદ) કુષ્માંડ, વૈનાયક, યક્ષ, રાક્ષસ, ભૂત અને વૃદ્ધ બાલ ગ્રહોને વારંવાર ભાંગીને ભુકો કરી નાંખ અને શત્રુઓના ચુરેચુરા કરી નાંખ. ૨૩

त्वं यातुधानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रह-
घोरदृष्टीन् । दरेन्द्र ! विद्रावय कृष्णपूरितो
भीमस्वनोऽरेर्हृदयानि कम्पयन् ॥ २४ ॥

હે શંખરાજ પાંચજન્ય ! સ્વયં શ્રીકૃષ્ણભગવાને ફુંકવાથી મહા ભયંકર શબ્દ કરનારો તું શત્રુઓના

હૃદયોને કંપાવતો થકો રાક્ષસો, પ્રમથો, પ્રેતગણ, માતૃકાગણ, પિશાચ, બ્રહ્મરાક્ષસ અને ઘોરદૃષ્ટિવાલા બીજા જે કોઈ હોય તે સર્વને નસાડી મૂક. ૨૪

त्वं तिग्मधारासिवरारिसैन्यमीशप्रयुक्तो
मम छिन्धि छिन्धि । चक्षूंषि चर्मन् शतचन्द्र
छादय द्विषामघोनां हर पापचक्षुषाम् ॥२५॥

હે તીક્ષ્ણ ધારવાલી શ્રેષ્ઠ તરવાર! તું ભગવાનના હસ્તદ્વારા પ્રેરાઇને મારા શત્રુઓના સૈન્યને અતિશય કાપી નાંખ. હે ચંદ્રના જેવી સો કુદડીવાલી ઢાલ! તું પાપી એવા શત્રુઓના નેત્રોને ઢાંકી દે. અને પાપદૃષ્ટિવાલાઓની દૃષ્ટિને હરી લે. ૨૫

यन्नो भयं ग्रहेभ्योऽभूत्केतुभ्यो नृभ्य एव च ।
सरीसृपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यो भूतेभ्योऽघेभ्य एव च ॥ २६ ॥
सर्वाण्येतानि भगवन्नामरूपास्त्रकीर्तनात् ।
प्रयान्तु संक्षयं सद्यो येऽन्ये श्रेयःप्रतीपकाः ॥ २७ ॥

અમને જે ગ્રહોથી, ધૂમકેતુ આદિક કેતુઓથી, ચોરાદિક મનુષ્યોથી, સર્પણ સ્વભાવવાલા ડાઢોવાલા સર્પાદિકથી, બીજા ભૂતોથી અને પાપોથી ભય થાય-છે તે સર્વે તથા જેઓ અમારા શ્રેયમાં વિઘ્ન કરનારા

છે તે સર્વે ભગવાનનાં હરિ કૃષ્ણાદિક નામો, દિવ્યરૂપો અને સુદર્શનાદિક અસ્ત્રોના કીર્ત્તન સ્મરણથી તુરતજ ક્ષય પામો. ૨૬–૨૭

गरुडो भगवान् स्तोत्रस्तोभश्छन्दोमयः प्रभुः ।
रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्यो विष्वक्सेनः स्वनामभिः ॥ २८ ॥

બૃહદ્રથન્તરાદિક સામવેદનાં સ્તોત્રથી સ્તુતિ કરાતા, વેદમૂર્ત્તિ, પ્રભુ, ગરૂડ ભગવાન્ સમગ્ર સંકટોમાંથી મારી રક્ષા કરો. વિશ્વક્સેન ભગવાન્ પોતાના નામથી સર્વ સ્થલેથી રક્ષણ કરો. ૨૮

सर्वापद्भ्यो हरेर्नामरूपयानायुधानि नः ।
बुद्धीन्द्रियमनःप्राणान् पान्तु पार्षदभूषणाः ॥ २९ ॥

ભગવાનનાં નામ, રૂપ, વાહન અને આયુધો સર્વ પ્રકારની આપત્તિયોથી અમારાં બુદ્ધિ, ઇન્દ્રિય, મન અને પ્રાણને રક્ષા કરો. મુખ્ય પાર્ષદો પણ અમારી રક્ષા કરો. ૨૯

यथाहि भगवानेव वस्तुतः सदसच्च यत् ।
सत्येनानेन नः सर्वे यान्तु नाशमुपद्रवाः ॥ ३० ॥

મૂર્ત્તામૂર્ત્ત સર્વ જે આ–જગત્ છે તે વસ્તુતઃ ભગવાન્ છે, કેમકે સર્વાધાર સર્વાન્તર્યામી પરમેશ્વર-

નેજ એક અવલંબન કરીને રહ્યુંછે. (સર્વ પ્રકારે આધીનપણે રહ્યુંછે) માટે તે યથાર્થજ છે. આ સત્ય પ્રમાણથી અમારા સર્વ ઉપદ્રવો નાશ પામો. ૩૦

यथैकात्म्यानुभावानां विकल्परहितः स्वयम् ।
भूषणायुधलिङ्गाख्या धत्ते शक्तीः स्वमायया ॥ ३१ ॥

નખશિખા પર્યન્ત શુદ્ધ ભગવાનની મૂર્તિનાંજ એક દર્શન કરવા ઇચ્છતા ભક્તોને સ્વયં શ્રીહરિ ભૂષણના પણ ભૂષણ હોવાથી ભૂષણજન્ય વિકલ્પે વર્જીત યથાર્થપણે પોતાનું દર્શન આપેછે અને સાલંકાર ભગવાનની મૂર્ત્તિનાં દર્શન કરવા ઇચ્છતા ભક્તોની ઇચ્છાથી કટક મુકુટ વિગેરે ભૂષણો, શંખાદિ આયુધો, ચતુર્ભુજત્વાદિ લિંગ અને રામકૃષ્ણાદિક નામવાલી શક્તિઓને ભગવાન્ ધારણ કરેછે. ૩૧

तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवान् हरिः ।
पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥ ३२ ॥

સર્વજ્ઞ, ભગવાન્, સર્વાન્તર્યામી હરિ પરમેશ્વર છે તે આ-સત્ય પ્રમાણથી ભક્તોની ઇચ્છાને અનુસારે

ધારણ કરેલી પોતાની મૂર્ત્તિઓથી સર્વ કાળમાં અને સર્વ દેશમાં અમારૂં રક્ષણ કરો. ૩૨

विदिक्षु दिक्षूर्ध्वमधः समन्तादन्तर्बहिर्भगवान्नारसिंहः ।
प्रहापयँल्लोकभयं स्वनेन स्वतेजसा ग्रस्तसमस्ततेजाः ॥३३॥

પોતાના તેજથી સૂર્યાદિકનાં તેજને આચ્છાદિત કરનારા અને પોતાના ખડખડાટ હાસના ધ્વનિથી લોકોના ભયને નાશ કરનારા એવા નૃસિંહ ભગવાન્ દિશાઓમાં, વિદિશાઓમાં, ઉંચે, નીચે, શરીરના અંતઃપ્રદેશમાં, શરીરના બહારના પ્રદેશમાં અને ચોતરફ અમારી રક્ષા કરો. ૩૩

इति श्रीनारायणकवचं समाप्तम्.

श्रीहनुमत्स्तोत्रम् ।

नमस्ते आञ्जनेयाय वायुपुत्राय धीमते ॥
रामदूताय महते सुग्रीवसचिवाय च ॥ १ ॥
नमोऽस्तु ते महावीर ! महाबलपराक्रम ! ॥
वैरिभीषणरूपाय रावणत्रासदायिने ॥ २ ॥
नमो हरावताराय शिलावृक्षायुधाय च ॥
रक्षःसैन्यविमर्दाय नमस्तुभ्यं यशस्विने ॥ ३ ॥
नमो हनुमते तुभ्यं लङ्कानगरदाहिने ॥
दशग्रीवसुतघ्नाय सीताशोकविनाशिने ॥ ४ ॥
नमोऽस्तु ते महायोगिन्सदा शुद्धान्तरात्मने ॥
सीतारामातिहृद्याय नमस्ते चिरजीविने ॥ ५ ॥
नमः कपीन्द्र ! ते नित्यं सर्वरोगविनाशिने ॥
भूतप्रेतपिशाचादिभयविद्रावणाभिध ! ॥ ६ ॥
नमस्तुभ्यं रामभद्र ! पुरुप्रेष्ठाय भूयसे ॥
नमोऽतिस्थूलरूपाय सूक्ष्मरूपधराय च ॥ ७ ॥
नमोऽखिलभयघ्नाय निर्भयाय महात्मने ॥
बालार्कद्युतिदेहाय मुष्टिप्रहरणाय च ॥ ८ ॥

नमो लङ्केश्वरोद्यानभङ्गवित्रासिताखप ! ॥
रामनामानुरक्ताय लक्ष्मणप्राणदाय ते ॥ ९ ॥
नमस्ते विश्ववन्द्याय विजयाय वरीयसे ॥
भक्तसङ्कटसंहर्त्रे धर्मनिष्ठाय जिष्णवे ॥ १० ॥
नमो नैष्ठिकवर्याय विजनारण्यवासिने ॥
भक्ताभीष्टप्रदात्रे च पाण्डवप्रियकारिणे ॥ ११ ॥
नमो धर्मारिनाशाय विमलाय च भ'स्वते ॥
नित्यं रामायणकथाश्रवणोत्सुकचेतसे ॥ १२ ॥
नमो धार्मिकसेव्याय ब्रह्मण्याय सुरार्चित ! ॥
तुभ्यं बृहद्व्रतप्रेष्ठ ! सर्वपापापहारिणे ॥ १३ ॥
नमो दारिद्र्यदुःखघ्न ! मारुते ! बन्धखण्डन ! ॥
सुखदाय शरण्याय नमस्त ऋषिवृत्तये ॥ १४ ॥
नमो वरद ! ते नित्यं रामध्यानाद्यनाकुल ! ॥
सुखाराध्य ! दुराराध्य ! नमस्ते दिव्यरूपिणे ॥ १५ ॥
नमोऽर्कपुष्पहाराय तुभ्यं मामभयं कुरु ॥
दर्शनं देहि साक्षात्ते नमस्ते सर्वदर्शिने ॥ १६ ॥

स्तोत्रथी उद्धृत मन्त्र ।

नमो हनुमते भयभञ्जनाय सुखं कुरु फट् स्वाहा ॥

જ્યારે કોઈપણ આધ્યાત્મ્યાદિ પીડા આવી પડે ત્યારે શ્રીહનુમાનજીનું પ્રથમ યથાવિધિ પૂજન કરી પછી ધ્યાન કરી પછી એકાગ્રમનથી અર્થાનુસંધાન પૂર્વક ઉપરના સ્તોત્રનો પાઠ કરવો. પછી સ્તોત્ર માંથી ઉદ્ધૃત શોડપાક્ષર મંત્રનો દશ હજાર વાર જપ કરવો અને ત્યારપછી નીચે લખેલા સ્તોત્રનો એક પગે ઉભા રહીને પાઠ કરવો, એ પ્રમાણે એક માસ-સુધી કરવાથી ગમેને કષ્ટ હોય તો નિવૃત્ત થાયછે અને ઇચ્છિત ફળની પ્રાપ્તિ થાયછે.

नीतिप्रवीन सबे निगमागम, शास्त्रमें बुद्धि रुबंके अपारा;
श्रीरघुनाथके मंत्री अनुपहो, ताहिते रामकुं प्रानसें प्यारा।
प्रौढ शरीर शिंदुरसें सोहत, नैष्ठिकके मध्य इंद्र उदारा;
श्रीरघुवीरके दूत महाबल, कष्टहरो हनुमान हमारा ॥१॥
जानकी कारण श्रीरघुनाथकें, अँतरमें भयो कष्ट अनंता;
टारन ताही सहायक एक हने, मनुजात्‌ महा बलवंता ॥
जारि निशाचरनाथकी लंक, महामुनि सिद्ध प्रशंसत संता;
श्रीरघुवीरके दूत महाबल, संकट मोर हरो हनुमंता ॥२॥
रावनके सुत शक्तिचलाइ सो, आइ लगी अतिशे दुःख-
कारी; कंठमें प्रान रामानुजके हित, लावे संजीवनी ओष-

खि भारी ॥ लाये उठाइ द्रोणाचल वेगसें, रामके पक्ष-की पीरसो टारी; श्रीरघुवीरके दूत महाबल पीरहरो हनुमान हमारी ॥ ३ ॥

श्रीरघुनाथके आगमकी सो, वधाइलें भर्त्तकुं वेग सुनाइ; रामवियोग महादुःसागर, डुबगत भर्त्तसें मोज हुं पाइ ॥ जानकीनाथके अंघ्रीसरोजमें, भृंग ज्युं जास मतिलपटाइ; श्रीरघुनाथके दूत महाबल, संकटमें रहो मोर सहाइ ॥ ४ ॥

बायुस्वरूप ज्योकेसरी बानर, माननी ताससो अंजनी नामा; तास महातपरूप भयो सुत, बायुकुमार अति अभिरामा ॥ वेग खगेश समान बपु दृढ, वज्रके अंग अति बलधामा; श्रीरघुवीरके दूत हरो सब, संकट मोय करो निष्कामा, ॥ ५ ॥

बहुत प्रकारकी डाकिनी शाकिनी, भैरवभूत अतिविक-राला; कृत्या रु बीर पिशाच निशाचर, जाहिकुं देखी डरे ततकाला ॥ ज्याहीको मंत्र जपे सुत वित्तद, टारत ताप रु रोग बिशाला; श्रीरघुवीरके दूत सदा मम, कष्ट करो हनुमंत कृपाला ॥ ६ ॥

ज्याहिको नाम सुनीके ततक्षन, भागत हे ब्रह्मराक्षसघोरा

ज्याके प्रतापमें प्रेत पिशाच रु, भागत भूत कबंध कठोरा, ज्याके प्रतापडरे सब डाकिनी, जोगनी आदु भगे चहुं दूरा ॥ श्रीरघुबीरके दूत महाबल, हे हनुमंत हरो दुःख मोरा ॥ ७ ॥

आपके भक्त अनन्यहे ताहीके, बांछित कामके पूरन हारा; दुर्बलदीन रिपुभय व्याकुल, ताहीके हो तुम इष्ट उदारा ॥ बांछित मोर सो देहु दयानिधि, बंदत हुं तोय बारही बारा; श्रीरघुबीरके दूत महाबल कष्ट हरो हनुमंत हमारा ॥ ८ ॥

हाक सुने जबही तुमरी तब, राक्षसकी त्रिय गर्भकुं त्यागे; जंत्र रु मंत्रके जान जादुगर, नाम तुमार सुनी डरी भागे ॥ ताहिते संकट नाशकरो कहे, मुक्तदास प्रभुसो अनुरागें; श्रीरघुबीरके दूत महाबल! हे हनुमंत एहि बर मागें ॥ ९ ॥

यह अष्टक जो पढे तास सब संकट नासें
रामदूत हनुमान सदा द्रग आगे भासें
विघन होत सब नाश मगन होय हरि गुन गावें
पाप पुंज सब टरत बोहोरी भयमें नही आवे

धन धान्य पुत्र संपति बढे कृष्णचरण रति पावहीं
मुनि मुक्त कहे सो भक्तके संकट निकट न आवहीं ॥१०॥

इति श्रीसहजानन्दस्वामिशिष्याग्रगण्य–मुक्तानन्दमुनिप्रणीतं मारुतिस्तोत्रं समाप्तम् ॥

नीतिप्रवीण ! निगमागमशास्त्रबुद्धे ! राजाधिराज रघुनायकमन्त्रिवर्य ! सिन्दूरचर्चितकलेवर ! नैष्ठिकेन्द्र ! श्रीरामदूत ! हनुमन् ! हर सङ्कटं मे॥१॥

सीतानिमित्तजरघूत्तमभूरिकष्टप्रोत्सारणैकसहाय ! हतास्त्रपाघ ! । निर्दग्धयातुपतिहाटकराजधाने ! श्रीराम० ॥

दुर्वार्यरावणविसर्जितशक्तिघातकण्ठासुलक्ष्मणसुखाहृतजीववल्ले । द्रोणाचलानयननन्दितरामपक्ष ! श्रीराम० ॥

रामागमोक्तितरितारितबन्धवयोगदुःखाब्धिमग्नभरतार्पितपारिबर्ह ! । रामाङ्घ्रिपद्ममधुपीभवदन्तरात्मन् ! श्री०

वातात्मकेसरिमहाकपिराट्तदीयभार्याञ्जनीपुरुतपःफलपुत्रभाव ! । तार्क्ष्योपमोचितवपुर्बलतीव्रवेग ! श्रीराम० ॥

नानाभिचारिकविसृष्टसवीरकृत्याविद्रावणारुणसमीक्षणदुःप्रधर्ष्य । रोगघ्नसत्स्रुतदवित्तदमन्त्रजाप ! श्रीराम० ॥

यन्नामधेयपदकश्रुतिमात्रतोऽपि ये ब्रह्मराक्षसपिशाचग-
णाश्च भूताः । ते मारिकाश्च सभयं ह्यपयान्ति स त्वं श्रीरा०
त्वं भक्तमानससमिच्छितपूर्तिशक्तो दीनस्य दुर्मदसपत्नभ-
यार्तिभाजः । इष्टं ममापि परिपूरय पूर्णकाम ! श्रीरा० ॥

इति श्रीशतानन्दमुनिविरचितं श्रीहनुमत्स्तोत्रं समाप्तम्.

ॐ नमो भगवते विचित्रवीरहनुमते प्रलयकालानल-
प्रभाप्रज्वलनाय । प्रतापवज्रदेहाय । अञ्जनीगर्भसंभू-
ताय । प्रकटविक्रमवीरदैत्यदानवयक्षरक्षोगणग्रहबन्ध-
नाय । भूतग्रहबन्धनाय । प्रेतग्रहबन्धनाय । पिशाचग्रह-
बन्धनाय । शाकिनीडाकिनीग्रहबन्धनाय । काकिनीका-
मिनीग्रहबन्धनाय।ब्रह्मग्रहबन्धनाय। ब्रह्मराक्षसग्रहबन्ध-
नाय । चोरग्रहबन्धनाय । मारीग्रहबन्धनाय । एहि एहि ।
आगच्छ आगच्छ । आवेशय आवेशय । मम हृदये प्र-
वेशय प्रवेशय । स्फुर स्फुर । प्रस्फुर प्रस्फुर । सत्यं कथय ।
व्याघ्रमुखबन्धन । सर्पमुखबं० राजमु० नारीमु०सभामु०
शत्रुमु० सर्वमु० लङ्काप्रासादभंजन । अमुकं मे वशमा-
नय । क्लीं क्लीं क्लीं ह्रीं श्रीं श्रीं राजानं वशमानय । श्रीं

ह्रीं ह्रौं स्त्रिय आकर्षय आकर्षय । शत्रून्मर्दय मर्दय । मारय मारय । चूर्णय चूर्णय खे खे श्रीरामचन्द्राज्ञया मम कार्यसिद्धिं कुरु कुरु ॐ ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः फट् स्वाहा । विचित्रवीर हनूमन् मम सर्वशत्रून् भस्म कुरु कुरु । हन् हन् हुं फट् स्वाहा ॥ एकादशशतवारं जपित्वा सर्वशत्रून् वशमानयति नान्यथा इति ॥ इति मारुतिस्तोत्रं समाप्तम् ॥

ॐ अस्य श्रीहनुमान्वडवानलस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । श्रीवडवानलहनुमान् देवता । मम समस्तरोगप्रशमनार्थं आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं समस्तपापक्षयार्थं सीतारामचन्द्रप्रीत्यर्थं हनुमान्वडवानलस्तोत्रजपमहं करिष्ये । ॐ ह्रां ह्रीं ॐ नमो भगवते श्रीमहाहनुमते प्रकटपराक्रमसकलदिङ्मंडलयशोवितानधवलीकृतजगत्त्रितय वज्रदेह रुद्रावतार लङ्कापुरीदहन उमाअमलमन्त्र उदधिबन्धन दशशिरःकृतान्तक सीताश्वसन वायुपुत्र अञ्जनीगर्भसंभूतश्रीरामलक्ष्मणानन्दकरकपिसैन्यप्राकार सुग्रीवसाह्य रणपर्वतोत्पाटन कुमारब्रह्मचारिन् गभीरनाद सर्वपापग्रहवारण सर्वज्वरोच्चाटन डाकिनिविध्वंसन

ॐ ह्रां ह्रीं ॐ नमो भगवते महावीरवीराय सर्वदुःखनिवारणाय ग्रहमण्डलसर्वभूतमण्डलसर्वपिशाचमण्डलोच्चाटन भूतज्वरएकाहिकज्वरद्व्याहिकज्वरत्र्याहिकज्वरचातुर्थिकज्वरसंतापज्वरविषमज्वरतापज्वरमाहेश्वरवैष्णवज्वरान् छिन्धि छिन्धि यक्षब्रह्मराक्षसभूतप्रेतपिशाचान् उच्चाटय उच्चाटय ॐ ह्रां श्रीं ॐ नमो भगवते श्रीमहाहनुमते ॐ ह्रां ह्रीं ह्रुं ह्रैं ह्रौं ह्रः आं हां हां हां हां औं सौं एहि एहि एहि ॐ हं ॐ हं ॐ हं ॐ हं ॐ नमो भगवते श्रीमहाहनुमते श्रवणचक्षुर्भूतानां शाकिनीडाकिनीनां विषमदुष्टानां सर्वविषं हर हर आकाशभुवनं भेदय भेदय छेदय छेदय मारय मारय शोषय शोषय मोहय मोहय ज्वालय ज्वालय प्रहारय प्रहारय सकलमायां भेदय ॐ ह्रां ह्रीं ॐ नमो भगवते महाहनुमते सर्वग्रहोच्चाटन परबलं क्षोभय क्षोभय सकलबन्धनमोक्षणं कुरु कुरु शिरःशूलगुल्मशूलसर्वशूलान्निर्मूलय निर्मूलय नागपाशानंतवासुकितक्षककर्कोटककालियान् यक्षकुलजलगतबिलगतरात्रिंचरदिवाचरसर्वान्निर्विषं कुरु कुरु स्वाहा । राजभयचोरभयपरमन्त्रपरयन्त्रपरविद्याश्छेदय छेदय स्वमन्त्रस्वयन्त्रस्वतन्त्र स्वविद्याः प्रकटय प्रकटय सर्वारिष्टान्नाशय नाशय

सर्वशत्रून्नाशय नाशय असाध्यं साधय साधय हुं फट्
स्वाहा ॥ इति ॥

श्रीहरिप्रार्थनाष्टकम् ।

स्वद्रूपे निश्चला मे मतिरतिरसिका स्यात्सदा भक्तिरूपा
त्वत्सौख्येनैव सौखी सततमतितरां स्यां नचान्येन जातु ।
मायाजाता अनित्यास्त्वदितरतनवोऽत्यन्ततुच्छा भवन्तु
हेनाथ प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द ! तद्देहि मे त्वम्

भक्तिर्माहात्म्ययुक्ता त्वयि वृषतनये स्याच्च धर्मादियुक्ता
प्रत्यूहाद्रक्षणं मे कुरु मदनमुखाधर्मसर्गात्तु तस्याम् ।
ज्ञानादौ तत्सहाये भवतु दृढतरा च स्थितिर्धर्मवंशे
हेनाथ ! प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द ! तद्देहि० ॥२॥

साधूनां ते प्रियाणां भवतु मम सदा सङ्ग एकान्तिकानां
कुण्ठानांनास्तिकानां विटकुलमतिमत्सङ्गतिः क्वापिनस्यात्
दासत्वे दोषलेशोऽपि भवत इह मे नावशिष्येत कश्चित्
हेनाथ ! प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द ! तद्देहि० ॥३॥

द्रोहस्ते सेविनां ते न भवतु मनसापि क्वचित्सज्जनानां
तिर्ष्ठन्नवान्यनिष्ठा ह्यणुरपि हृदि मे वासना सेवनात्ते ।
दास्यं कुर्यां सदाहं तव निकटगतो वाञ्छितं सज्जनानां
हेनाथ प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द! तद्देहि० ॥४॥

देहेऽहन्ता तदीये क्वचिदपि ममता मे न च स्यात्सुतादौ
सा तु स्यान्मे सदैव त्वयि वृषतनये च त्वदीयेषु सत्सु ।
नित्यं ब्रह्मात्मनो मे त्वयि रतिरधिका स्यात्सदानन्दरूपे
हेनाथ प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द! तद्देहि० ॥५॥

विश्वासोवाचितेस्यान्मम किल कुहचिन्नास्तिकत्वं नमेस्यात्
सल्लक्ष्माण्यव्ययानि स्युरपि मयि सदा त्वत्प्रणीतानि तानि
नो मे स्यादासुरत्वं क्वचिदव जनकात्तस्य कामादितो मां
हेनाथ प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द! तद्देहि० ॥६॥

नित्यं त्वद्दर्शने मे नयनयुगमपि स्यात्त्वदीयेक्षणे च
त्वद्गुणाख्येऽस्तु जिह्वा प्रभवतु ममवाक् कीर्तिसंकीर्तने ते
कर्णौ मे त्वत्कथानां श्रवणपरतरौ त्वज्जनास्यात् सदैव
हेनाथ प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द! तद्देहि० ॥७॥

त्वत्सङ्कल्पान्विदध्यादनिशमपि मनो मे च तच्छुद्धिहेतून्
मच्चित्तं चिन्तनं ते विदधतु वपुषो नासिका त्वत्सुगन्धौ

सेवायां ते सतां ते भजतु करयुगं मे त्वदीयस्य नित्यं
हे नाथ प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्द! तद्देहि० ॥८॥

पूजनान्तसमये हरिकृष्णप्रार्थनाष्टकमिदं पठनीयम् ।
एनदुक्तकृतिना घटनीयं साधुनैतदनिशं रटनीयम् ॥९॥

इति योगानन्दमुनिकृतं प्रार्थनाष्टकं समाप्तम् ।

श्रीगुरुभजनस्तोत्रम् ।

भवसंभवभीतिभेदनं सुखसंपत्करुणानिकेतनम् ।
व्रतदानतपःक्रियाफलं सहजानन्दगुरुं भजे सदा ॥ १ ॥

करुणामयचारुलोचनं शरणायातजनार्तिमोचनम् ।
पतितोद्धरणाय तत्परं सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ २ ॥

निजतत्त्वपथावबोधनं जनतायाः स्वत एव दुर्गमम् ।
इति चिन्त्य गृहीतविग्रहं सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ ३ ॥

विधिशंभुमुखैरनिग्रहं भवपाथोधिपरिभ्रमाकुलम् ।
अपिधार्य मनो नरप्रभं सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ ४ ॥

निजपादपयोजकीर्तनं सततं स्यान्नवजीवगोचरम् ।
इति यः कुरुते कृतूत्सवं सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ ५ ॥
बहिरीक्षणलोकमानुपं निजदत्ताम्बकदर्शिनां हरिम् ।
भजनीयपदं जगद्गुरुं सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ ६ ॥
शरणागतपापपर्वतं गणयित्वा न तदीयसद्गुणम् ।
अणुमप्यतुलं हि मन्यते सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ ७ ॥
भववारिधिमोक्षसाधनं गुरुराजप्रकटस्वसंगमम् ।
प्रकटीकृतवान् कृपावशः सहजानन्दगुरुं भजे० ॥ ८ ॥
भगवन् ! कृपया त्वया कृतं जनतायामुपकारमीदृशम् ।
क्षमते प्रतिकर्तुमत्र कः कुरुते दीनजनस्ततोऽञ्जलिम् ॥ ९

इति श्रीगुरुभजनस्तोत्रम् ।

